ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2272/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t :

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.37.021/2025/7. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

[1] 1. Az indítványozó Kft. jogi képviselője útján (Dr. Szarka Ádám ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.I.37.021/2025/7 számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.

[2] 1.1. Az indítvány alapjául szolgáló eljárásban megállapított tényállás szerint az indítványozó tulajdonában álló bányatelkek egyesítésére vonatkozóan kérelmet nyújtott be a Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatóságához (a továbbiakban: Hatóság). A Hatóság a […] számú határozatában a bányatelkek egyesítésére irányuló kérelmét elutasította.

[3] Az indítványozó a határozattal szemben közigazgatási pert kezdeményezett. A Fővárosi Törvényszék 2024. október 15. napján kelt 105.K.701.262/2024/12. számú ítéletével a határozatot megsemmisítette és a Hatóságot új eljárásra kötelezte.

[4] A Törvényszék döntésével szemben az alperes Hatóság fordult felülvizsgálati kérelemmel a Kúriához, amely a 2025. április 17. napján kelt Kfv.I.37.021/2025/7. számú végzésével a Törvényszék ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. Indokolása szerint amennyiben bányatelkek összevonása esetén már meglévő, egymással határos bányatelkek egyesítése történik meg, akkor az egyesítés nem érinthet olyan területet, amelyre bányatelek megállapítására nem került sor.

[5] 1.2. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, kérve a Kúria végzésének megsemmisítését. Indítványában és a hiánypótlás során kifejtette, hogy álláspontja szerint a támadott döntés sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése szerinti tulajdonhoz való jogát, a 28. cikkben foglalt jogértelmezési alapelveket, továbbá a B) cikk (1) bekezdéséből levezethető jogbiztonság elvét, valamint a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmát.

[6] Az indítványozó elsősorban az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tulajdonhoz való jogának sérelmét állította. Részletesen indokolta, hogy a bányászati jog a tulajdonhoz való jog alkotmányos védelme alatt áll. Indokolása szerint a bányászati jog vagyoni értékű jog, így részjogosítványai a tulajdon védelméhez fűződő alapjogi védelemben részesülnek. A bányászati jog részjogosítványa a bányatelekkel való rendelkezés a bányatelek módosítását is tartalmazza, amelynek kényszerítő ok nélküli, vagy az arányosságot szem előtt nem tartó korlátozása alaptörvény-ellenes. Érvelése szerint a bányatelkek egyesítése jogszerű lehetőséget teremt arra, hogy két bányatelek egyesítésével egy olyan harmadik bányatelek jöjjön létre, ahol már nem kell ismételten teljesíteni az üzemszerű kitermelési kötelezettséget. Az egyesítés elmaradása pedig azzal a veszéllyel jár szerinte, hogy a bányafelügyelet törli a bányavállalkozó bányászati jogát, ha az üzemszerű kitermelés megkezdésére megállapított határidő lejártáig az üzemszerű kitermelést nem kezdi meg.

[7] A Kúria által értelmezett jogszabályokat bemutatva arra a következtetésre jutott, hogy azok semmilyen módon nem értelmezhetőek a Hatóság és a Kúria álláspontjával egyezően, ami végeredményében az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét eredményezte.

[8] Azt is kiemelte, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdéséből levezetett jogbiztonság követelményét is súlyosan sérti, ha egy közigazgatási szerv egy korábbi jogértelmezését a jogszabályi szöveg változása nélkül önkényesen megváltoztatja. Indokolása szerint az indítványozó jogértelmezése megegyezett a Hatóság korábbi jogértelmezésével (miszerint a bányatelkek abban az esetben is egyesíthetőek, ha az egyesítés új térrészt érint), így alappal bízhatott abban, hogy kérelmét a Hatóság teljesíti.

[9] A visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának sérelmét arra alapozva állította az indítványozó, hogy szerinte a Kúria az alkotmányjogi panasszal érintett végzésében a jogértelmezését egy olyan SZTFH rendeletre [19/2024. (XII. 30.) SZTFH rendelet] alapította, ami az eljárás alapjául fekvő tényállás megvalósulásához képest (az indítványozó a bányatelkek egyesítése iránti első kérelmét 2023. július 14-én, második kérelmét pedig 2023. december 11-én terjesztette elő) közel két évvel később született.

[10] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek

fennállását vizsgálta meg. Ennek során vizsgálnia kellett a befogadhatóság mind formai, mind tartalmi feltételeinek érvényesülését. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság a következő megállapításokra jutott.

[11] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett bírói döntést követő 60 napon belül nyújtotta be [Abtv. 30. § (1) bekezdés].

[12] Az indítvány tartalmazza azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a)* pont]. Az indítvány B) cikk (1) bekezdése (a visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma tekintetében) és a XIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmazza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* pont]. Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság által az indítványozó szerint vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c)* pont], továbbá tartalmazza az Alaptörvény megsértett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)* pont]. Az indítvány a XIII. cikk (1) bekezdése, valamint a B) cikk (1) bekezdése szerinti visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma tekintetében tartalmaz alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e)* pont]. Az indítvány tartalmaz kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f)* pont].

[13] Az indítvány az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti visszaható hatályú jogalkalmazás tilalma és a XIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint – az indítványozó állítása alapján – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pont]. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványban felhívott 28. cikk, valamint a B) cikk (1) bekezdése szerinti jogbiztonság elve az alkotmányjogi panaszok elbírálása szempontjából nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint továbbá az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére kizárólag a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a kellő felkészülési idő követelményével összefüggésben alapítható alkotmányjogi panasz {ld. például: 1208/2026. (IV. 21.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az alkotmányjogi panasz ezért ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés *a)* pontja törvényi követelményét. Az indítvány továbbá megfelel annak a tartalmi feltételnek, mely szerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. § (1) bekezdés *b)* pont]. Az indítványozó jogosultnak tekinthető [Abtv. 51. § (1) bekezdés]. Az indítványozó érintettnek tekinthető [Abtv. 27. §].

[14] Az Ügyrend 32. § (6) bekezdése alapján a Kúria felülvizsgálati jogkörben hozott hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben alkotmányjogi panasz benyújtásának csak akkor van helye, ha a Kúria döntése tartalma alapján (a

Kúria kötelező utasítása miatt) az eljárást lezáró döntésnek minősül. Figyelemmel arra, hogy a Kúria a támadott végzésében egyértelmű iránymutatást adott a megismételt eljárásban a határozat tartalmára vonatkozóan, ezért az Alkotmánybíróság jelen esetben arra a következtetésre jutott, hogy a Kúria végzése az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszban támadható.

[15] 2.2. Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés felvetése esetén fogadható be. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így azok fennállását az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

[16] Az alkotmányjogi panasz az sem az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának, sem a XIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmével összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem fogalmaz meg, figyelemmel a panasz tartalmára és az Alkotmánybíróság részletesen kimunkált esetjogára. Az Alkotmánybíróságnak ezért azt kellett értékelnie, hogy az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely felvethető-e.

[17] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmának sérelmével kapcsolatosan az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy a Kúria (szemben az indítványozó állításával) valójában nem alapította a döntését a 19/2024. (XII. 30.) SZTFH rendeletre. Ellenkezőleg, a Kúria végzésében kifejezetten arra utalt, hogy a Közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 85. § (2) bekezdése kifejezetten kizárja az utóbb hatályba lépett SZTFH rendelet alkalmazását az indítványozó egyedi ügyére, és csupán azt állapította meg, hogy a Határozatok Tárában megjelenő indokolás szerint „a hatályos jogszabályokból is következik, hogy az egyesítendő bányatelkek alaplapjának és fedőlapjának azonos szinten kell lenniük...” (Kúria végzése, Indokolás [36]). Erre tekintettel az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti visszaható hatályú jogalkalmazás tilalmával összefüggésben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességi kétely nem áll fenn.

[18] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése állított sérelmével összefüggésben az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.)

AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.

[19] Az indítványozó kifejtett álláspontja szerint a Kúria végzése tulajdonhoz való jogát oly módon sértette meg, hogy a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény és a kapcsolódó végrehajtási szabályok értelmezése alapján kimondta, hogy a tulajdonában lévő bányatelkek egyesítésére a konkrét ügyben nincs lehetőség. Ezzel az indítványozó szerint sérült a tulajdonával való rendelkezéséhez fűződő joga. Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság a következőkre mutat rá.

[20] Önmagában az a tény, amely szerint az indítványozó a Kúria jogértelmezésével, a bizonyítékok számbavételével és mérlegelésével kapcsolatos álláspontjával nem ért egyet, alkotmányjogi panaszra még nem szolgáltathat alapot. Az Alkotmánybíróság jelen esetben megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria tényállás-megállapítását és bizonyíték-értékelését kifogásolta, amely az alkalmazott jogszabályok értelmezésére vonatkozik. Ez kívül esik az Alkotmánybíróság hatáskörén, függetlenül az indítványozó állításainak helytállóságától vagy helytelenségétől.

[21] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panaszában az indítványozó az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben sem vetette fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét.

[22] Mindez azt jelenti, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt vagylagos befogadhatósági feltételek egyikének sem.

[23] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a) és h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. november 3.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Ligeti Miklós Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Nemessányiné dr. Chronowski Nóra Edit s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szomora Zsolt Tamás s. k.,
alkotmánybíró